

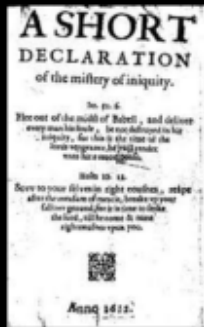
Zásady: 16. Bude král Karel III. „Ochráncem víry“ nebo „Ochráncem jedné víry“?

Král je smrtelný člověk a ne Bůh, proto nemá žádnou moc nad nesmrtelnými dušemi svých poddaných, aby pro ně vydával zákony a nařízení a ustanovoval nad nimi duchovní pány.

Thomas Helwys králi Jakubovi

(ano, tomu králi Jakubovi, jehož autorizovaná verze překladu Bible JKV “James King Version” je milovaná některými baptisty jako ten jediný správný „anglický“ překlad, který musí mít v ruce i na lavici v kostele)

Král Jakub uvrhl Helwyse do vězení. Helwys ve vězení zemřel.



Zásady

Bude král Karel III. „Ochráncem jedné“ víry?

Zásady



Král Karel III.

Ochránce víry nebo Ochránce jedné víry — rozdíl vycházející z baptistické historie

Po smrti královny Alžběty II . 8. září se její dědic Charles stal králem Karlem III. Smrt Alžběty II, doprovázená zármutkem a vděčnými poctami z celého světa, znamená konec dlouhé éry britské historie (ve skutečnosti druhý alžbětinský věk) a začátek stejné nejistoty jako jistoty.

Během jednoho týdne obsadil nový premiér 10 Downing Street s neuvěřitelnými ekonomickými tlaky a nový suverén zahájil delikátní práci vedoucího národního zármutku a smutku a zároveň konečně zahájil svou vládu ve věku 73 let.

Vzhledem k jistotě, že se stane králem, se v britském tisku léta vedou spekulace o tom, na jaký typ monarchie bude Karel III dohlížet. Každý jeho komentář, šlechetně zaměřený na to, aby neřekl nic, co by bylo považováno za odporující matčiným způsobům, se vždy dostával do titulků na prvních stranách novin.



V jednu chvíli řekl tazateli, že vidí svůj nadcházející čas, kdy bude králem, jako příležitost stát se „Obráncem víry“ (Defender of Faith), což vedlo k tomu, že někteří četli tento titul jako revizi historického královského titulu „Obránce jedné víry,“ (Defender of the Faith) s odkazem na hlavu britské koruny v anglikánské církvi.

Populárně byla tato fráze často nesprávně citována jakoby se Charles snažil být „obráncem vír“ (množné číslo).

V roce 2015 se tato záležitost znovu objevila v jednom rozhovoru, kde Charles vyjádřil svůj dřívější komentář:

“Snažil jsem se vyjádřit, že jsem tím myslel zahrnutí víry jiných lidí a jejich svobodu uctívat podle své víry v této zemi.”

Ne, nepopsal jsem se jako obránce: řekl jsem, že bych před všemi těmi lety raději byl považován za „obránce víry“, protože, jak jsem se snažil vyjádřit, myslel jsem tím začlenění víry jiných lidí a jejich svobodu mít své bohoslužby v této zemi. A vždycky mi připadalo, že když jsi ochráncem jedné víry, můžeš být zároveň i ochráncem jakékoli víry.

Bylo velmi zajímavé, že 20 nebo více let poté, co jsem se o tomto zmínil – což bylo často mylně interpretováno – královna ve svém jubilejním proslovu k náboženským vůdcům řekla, že pokud jde o roli anglikánské církve, nejde jí o to, bránit anglikánství s vyloučením jiných náboženství. Církev má místo toho povinnost chránit svobodné praktikování všech vyznání v této zemi.

Myslím, že v tomto smyslu potvrdila to, co jsem se skutečně snažil říct – možná ne moc dobře – před všemi těmi lety. A tak si myslím, že to musíte vidět jako obojí. Musíte vycházet ze svého vlastního křesťanského hlediska – v případě, ve kterém jsem jako Ochránce jedné víry – a zajistit, aby byla praktikována i víra jiných lidí.

Zatímco se éra Karla III. teprve rozvíjí, bude zajímavé sledovat, jak takové myšlení zavede do praxe. Rostoucí respekt k náboženskému a kulturnímu pluralismu byl nepochybně známkou dlouhé vlády královny Alžběty, stejně jako dlouhá koloniální historie země, která způsobila mnoho škod a často zkreslovala cíle a záměry evangelia.

I když věřím, že čas zahojí všechny rány, musíme se potýkat s přetrvávajícími stopami a traumaty z těchto ran, což je nutně dílem generací poté, co jsme „ukončili“ jednu éru.

“Musíme se potýkat s přetrvávajícími stopami a traumaty těchto ran, což je nutně dílem generací poté, co jsme ‘ukončili’ jednu éru.”

Pokud vůbec něco z těchto úvah Karla III. o jeho roli *Ochránce jedné víry*, včetně všech vyznání praktikovaných v této říši, jsou na hony vzdáleny postojům britské koruny v době vzniku baptistické tradice na konci 16. a počátku 17. století.

Ke stinné stránce koruny a církve jistě patří její vylučování a občasné tolerování náboženství mimo jednu církev.

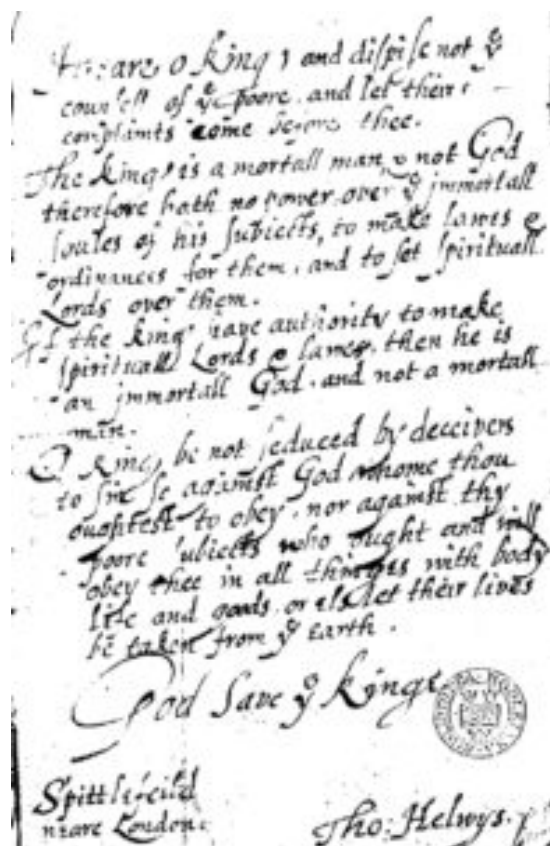
Z tohoto dobrého důvodu najdete velkého baptistického kazatele a spisovatele Johna Bunyana pohřbeného na hřbitově disidentů v Londýně spolu s dalšími disidenty, jako jsou Daniel Defoe a William Blake. I když jsou právem oslavováni jako velké hlasy své doby, anglikánská církev a koruna jejich doby je považovaly za „mimo“ správnou sféru víry a společnosti.

Kromě toho si první baptisté vytvořili svou výraznou identitu, když žili v exilu v nábožensky tolerantnějším Amsterdamu.

Mezi nimi byl i Thomas Helwys, který napsal první apologii za všeobecnou náboženskou svobodu a zaměřil se na anglikánskou církev a korunu.

Helwys ve svém spisu s názvem *Krátké prohlášení o tajemství nepravosti* napsal kousavou kritiku náboženského a politického prostředí Anglie.

Jeho kopie byla zaslána králi Jakubovi (ano, tomu králi Jakubovi – Jamesovi, jehož autorizovaná verze překladu Bible JKV “James King Version” je milovaná některými baptisty jako ten jediný správný „anglický“ překlad, který musí mít v ruce i na lavici v kostele). Helwys poslal tomuto králi prezentační kopii s tímto přepisem:



Přípis Thomase Helwyse králi Jamesovi

Poslouchej, králi, a nepohrdni radami chudých a nechť k tobě přijdou jejich stížnosti. Král je smrtelný člověk a ne Bůh, proto nemá žádnou moc nad nesmrtelnými dušemi svých poddaných, aby pro ně vydával zákony a nařízení a ustanovoval nad nimi duchovní pány. Pokud má král pravomoc činit duchovní pány a zákony, pak je nesmrtelným Bohem, a ne smrtelným člověkem.

Ó králi, nedej se svést podvodníky, abys hřešil proti Bohu, kterého máš poslouchat, ani proti svým ubohým poddaným, kteří by tě měli a budou poslouchat ve všech věcech tělem, životem a majetkem, nebo ať je jim život vzat ze země. Bůh ochraňuj krále.

Krátce nato král Jakub (Ano, ten! Ten James!) uvrhl Helwyse a další ze své anglikánské církve do vězení. V roce 1616 Helwys ve vězení zemřel.

Od raného obhajování náboženské svobody Thomasem Helwysem uplynul čas, ke kterému se o několik let později přidaly nově se objevující baptistické hlasy Rogera Williamse a jeho generace, které ovlivnily vývoj vztahů mezi církví a státem v Americe a poněkud smíšené historické záznamy (o obou stranách Atlantiku) náboženské rozmanitosti a náboženských menšin, s nimiž se zachází s úctou

A kterou dnes vyjadřuje Karel III. (Vskutku, několik baptistů si někdy vzpomnělo - a někdy zapomnělo vzpomenout - na své kořeny, pokud jde o respektování „jinakosti“, zejména ve veřejném prostoru, kdy jejich vlastní sociální a politické hlasy v průběhu dějin USA sílily.)

I když přeji Karlu III. dlouhou vládu a americkému demokratickému experimentu ještě delší život, jsem zaujat a ohromen tím, jak se časy mění, a že potřeba bránit různé víry není jen dílem anglické koruny nebo sídla (naší) vlády, ale že je také velmi vlastní naší DNA víry baptistů.

JERROD H. HUGENOT

[Baptist News Global](http://BaptistNewsGlobal.com)

Jerrod H. Hugenot



Jerrod H. Hugenot

Jerrod H. Hugenot slouží jako zástupce výkonného kazatele pro americký baptistický sbor ve státě New York. Tento článek se původně objevil v *The Christian Citizen* a je zde se svolením znovu publikován.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)